

Skrivehandling 6

Å forestille seg

7.trinn

Elevkode. n623

Kjønn: gutt

Språk: norsk

Versjon 2

Mai 2014-05-28

En Fantastisk Reise

Det var sent om kvelden. Jeg var trøtt og sliten, men jeg kunne ikke sovne. Jeg øvde til en viktig prøve om Svartedauden som jeg bare måtte klare.

Hvis jeg ikke klarte denne prøven, sa mamma at jeg må bruke mer tid på lekser og mindre med venner. Men jeg vet jeg kan klare det og jeg liker å lære om Middelalderen. Det var sent og jeg hadde ikke fått øvd så mye. Men Middelalderen er interessant og jeg ville klare det. Jeg hadde lest i ca en halvtime og hadde nesten ikke lært noen ting.

Plutserlig sovnet jeg! Og jeg hadde bare skumma over fort engang. Mens prøven var i morgen. Etter en stund våknet jeg. Men jeg var ikke hjemme i senga mi. Jeg våknet i en liten hytte med slitte trevegger med et tregulv. Jeg kunne ikke se mamma noe sted. Jeg gikk ut og kunne ikke se henne noe sted. Jeg så bare en liten landsby men det var ingen i gatene! Jeg hørte en baby som gråt inni en hytte. Jeg gikk inn. Det første jeg så var en dame som lå i en seng og hostet blod. Det satt en prest og trøstet og ba til gud for henne. Men det var ingenting han faktisk kunne gjøre for å hjelpe.

Jeg løp vekk og inni et hus som viste seg for å være et bakeri. Der lå det en mann med svarte byller som satt ved halsen og han hadde høy feber. Jeg løp hjem til hytta der jeg våknet og hvilte en stund. Jeg gikk ut og så presten komme ut av bakeriet. Jeg gikk og spurte om mannen med de svarte byllene var frisk. Han sa at han var død. Han sa det var en straff fra gud. Alle som for denne sykdommen er så godt som død. Å den sprer seg veldig raskt. Jeg anbefaler deg å ikke blande deg eller gå i nærheten av de syke. Jeg gikk til hytta der jeg våknet. Det gikk en god stund der jeg hørte en mann fortelle at alle prestene som kunne

lese og skrive var døde. Skriftspråket var på vei til å forsvinne. Også spurte han meg om jeg visste hvor sykdommene kom fra. Jeg sa at det var en straff fra gud. Tullprat lo han til meg. Han sa det sies det var en dame kalt Pesta som kastet sykdommer på menneskene. Jeg ble redd så jeg sa bare ok og bare gikk. Plutserlig hørte jeg en stemme! Jeg våknet. Alt var en drøm og i døråpninga sto mamma. Jeg gikk ut av senga og kledde på meg og gjorde meg klar for skolen. Jeg lærte mye av den drømmen og tenkte å bruke det til prøven som vi hadde i dag.

Og på prøven klarte jeg meg veldig bra. Det var godt. Nå skal jeg øve mye til de neste prøvene.